

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 62 • Seria II • Nr. 650 • Miercuri 8 Iunie 1960 • 8 pagini — 15 bani.

COMUNICAT

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine a luat cunoștința de mesajul din 2 Iunie al președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, și a examinat noile propuneri ale guvernului sovietic referitoare la prevederile fundamentale ale Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală.

Considerând că aceste prevederi reprezintă un program realist pentru rezolvarea problemei dezarmării generale și totale, sub un control internațional eficace în conformitate cu rezoluția adoptată în unanimitate la 20 noiembrie 1959 de către Adunarea Generală a O.N.U., Consiliul de Miniștri al R.P.R. a hotărât să acorde întregul său sprijin noilor propuneri ale guvernului U.R.S.S. și a dat instrucțiuni corespunzătoare delegației romine la Comitetul celor zece state pentru dezarmare.

Vizita conducătorilor partidului și statului la Galați

În ziua de 5 Iunie, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Alexandru Moghioroș au făcut o vizită în orașul Galați.

Conducătorii partidului și statului, însoțiți de reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Construcții Arhitectură și Sistemalizare, de proiectanți și alți specialiști, au fost întâmpinați de tov. Anton Stoianovici, prim-secretar al Comitetului

regional Galați al P.M.R., și de alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

A fost stabilit amplasamentul noului centru siderurgic a cărui construcție este prevăzută în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă.

În aceeași zi, conducătorii de partid și de stat au vizitat șantierul naval, construcții de locuințe și au examinat planul de sistemalizare și dezvoltare a orașului în legătură cu construirea locuințelor pentru constructorii și muncitorii noului combinat siderurgic.

A fost vizitat, de asemenea, orașul Brăila.

Peste tot oamenii muncii au făcut oaspeților o primire călduroasă. (Agerpres)

In cinstea celui de al III-lea Congres al P. M. R.

Pregătindu-se să împlinească cu cinste cel de-al III-lea Congres al P.M.R., oamenii muncii din întreaga țară obțin zi de zi noi și strălucite succese, expresie a minunatului elan patriotic, a dragostei și profundului atașament al poporului față de partidul nostru sub a cărui înțeleaptă conducere pășește spre împlinirea viitorului fericit.

Studiind proiectul de Directive, muncitorii fabricii de ciment „Victoria Socialistă” din Turda și-au îndreptat gândul lor către marile împliniri petrecute în anul de după Congresul al II-lea și gândul l-a purtat prin mii de blocuri muncitorești, în marile construcții ce s-au ridicat și în zecile de mii de case pentru locuit de la orașe și sate. Se construiește mereu, se ridică baraje pentru imblinzirea apelor, se asfaltează străzi și șosele. Pentru toate acestea este necesar mai mult, cât mai mult și mai bun ciment. Acum, cu 12 zile înainte de Congres, el raportează cu mândrie: „Am dat patriei peste 1.400 vagoane de ciment mai mult decât prevede planul”. De asemenea furnaliștii reșițeni au muncit cu atita hărnicie încît la sfîrșitul a numai cinci luni au dat peste plan mai mult de 3.400 tone fontă și au realizat 3.550.000 lei economii prin reducerea prețului de cost. (Merită să se cunoască faptul că angajamentul pe întregul an prevedea 3.000.000 lei economii). La Sighișoara, în tinăra fabrică de falanță, muncitorii și tehnicienii au produs în numai cinci luni peste 400 de mii de bucăți produse de falanță. (Angajamentul pe întreg anul era de 500 de mii) În același timp au realizat și 344.000 lei economii la prețul de cost. Însuflețit de prevederile proiectului de Directive, el s-a angajat să mai dea peste plan alte 200 de mii bucăți de falanță și 150.000 lei economii!

Împlinirile muncitorilor de la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea” din Oradea arată că ei nu numai că și-au respectat cuvîntul dat, dar angajamentele luate au fost întrecute cu mult. În numai 4 luni de zile, cel de la „Solidaritatea” au realizat economii în valoare de aproape 900.000 lei (angajamentul pe întreg anul era de 1.200.000). Beneficiile peste plan se ridică la peste 1.100.000 lei. Numai țalpa a economisit 8.400 kilograme.

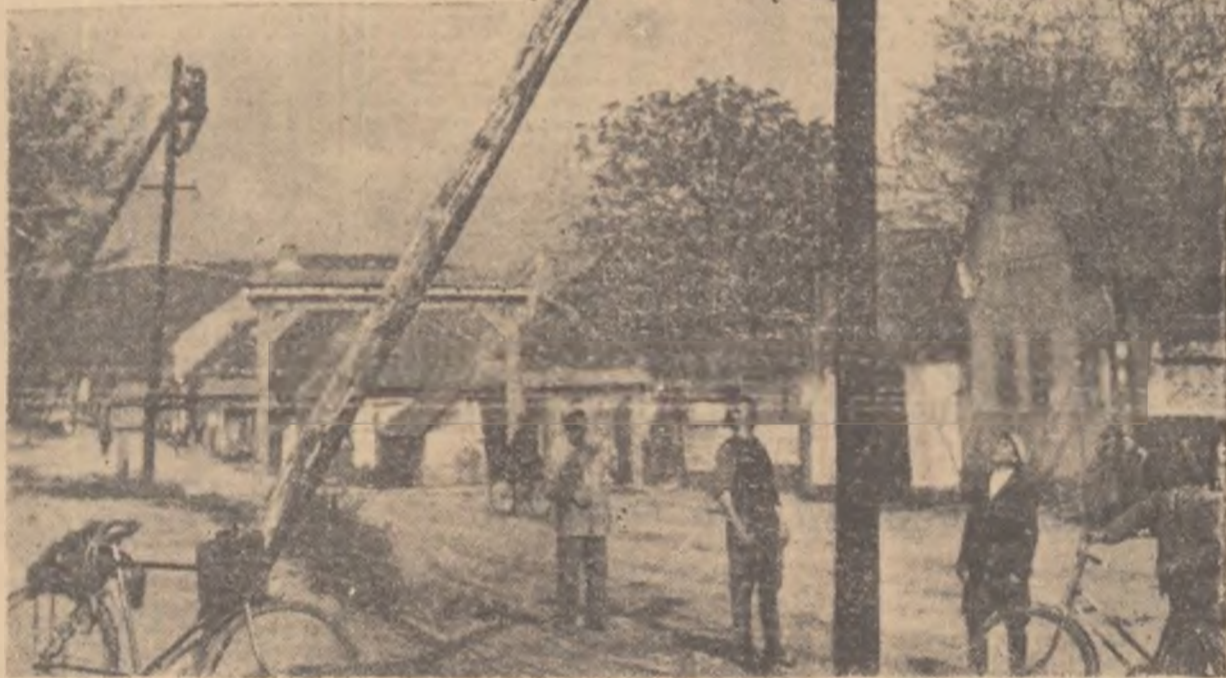
Cu o lună mai devreme și-au îndeplinit planul pe prima jumătate a anului muncitorii de la Întreprinderea Forestieră Caracal, iar constructorii de nave din Brăila anunță că în primele 5 luni ale anului au construit și lansat la apă 19 nave înainte de termen.

Animăți de același sentiment de mîndrie patriotică, oamenii muncii de la sate muncesc cu și mai multă hărnicie pentru sporirea recoltelor, iar ceasurile libere și le dăruiesc din toată inima muncii patriotice în scopul ridicării de noi construcții, reparării de drumuri, înfrumusețării satelor.

Colectiviștii din Venzediu, raionul Carei, ne vestesc că au împrăvit praștia a III-a la sfecla de zahăr și că în aceste zile munca de întreținere a culturilor se desfășoară cu atita avînt, încît în numai două zile n-a mai rămas fir de burulană în lanurile de porumb.

La Cenad, în cîmpia bănățeană, mii de hectare de porumb, sfeclă de zahăr și alte culturi ale colectivelor sînt curate ca în iunie, la Făcăeni, tocmai de partea cealaltă a țării, lângă Borcea, se lucrează pe întrecute. Și între aceste două sate, pe sutele de mii de hectare, în toată muncii cîmpului se aud fragmente din programul unei hrîzări artistice de agitație: „A partidului chemare, / Înțeleasă-i tot mai bine / Să muncim căci rodul muncii / Mîine mîndru-o să răsară / Astăzi zorul dimineții / Astăzi noua primăvară...”

În raionul Negru Vodă continuă acțiunea pentru înfrumusețarea satelor. Numai în satele Făclia și Ștefan cel Mare au fost construite peste 3.500 metri liniari de garduri model, s-a terminat amenajarea parcului din fața căminului cultural, iar oamenii și-au făcut grădinițe cu flori, care laolaltă fac cam 4.500 metri pătrați. Numai cel care știe cum

S-a aprins lumina și în saș la Arcuș, raionul S. Gheorghe. Electricizarea comunei lor este una din realizările cu care țărani muncitori din Arcuș întâmpină cel de al III-lea Congres al P.M.R.

arătau înainte satele dobrogene își poate da seama ce înseamnă sat grădina în această parte a țării.

Țăranii muncitori din Alparea, Zerind, Tirnova, Fughiu și altele din regiunea Oradea, în frunte cu comuniștii, au pornit să-și tragă lumina în sate. Participînd cu mic cu mare la lucrările de ridicare a stîlpilor, la transportarea materialelor, ajutați de frații lor muncitorii, ei și-au adus în sate lumina electrică. În 14 sate s-au și terminat lucrările de electricizare, iar în alte 23 de sate lucrările sînt în plină desfășurare. Zilele trecute la căminul cultural din Comlaș, raionul Criș, Iuliana Drăgan, învățătoarea comunistă din acest sat, a vorbit colectivîștilor despre ceea ce s-a realizat în răstimpul care a trecut de la Congresul al II-lea al partidului pînă în prezent. Aici, în localul căminului cultural, unde au aflat din gura comuniștilor ce trebule făcut ca să trăiască mai bine, unde seară de seară adunau picătură cu picătură cunoștințe noi despre lume, despre pămînt, despre apartința vieții, aici colectivîștii și-au luat și angajamente noi. „Noi, cei din G.A.C. „Al II-lea Congres”, vom furniza statului prin contractări 230.000 kg. grîu, 520 vagoane sfeclă de zahăr, 210.000 litri de lapte și alte produse cerealiere și animale.

Asemenea bilanțuri asupra a ceea ce s-a făcut în acest răstimp de vreme au loc în aceste zile în multe sate în care activiștii culturali își aduc contribuția lor la popularizarea politicii partidului în sate, înfățișînd în aceste acțiuni minunatele împliniri petrecute în toată țara în anii puterii populare.

Cuvîntul partidului

Tăria lui ca fulgerul străbate
Purtînd al innoirii nobil har,
Îi simți dulceața vorbelor de frate
Și arzi sîrbînd cuvintele-i de jar.

Pe înțelept, mai înțelept îl face
Și visuri toarnă-n inimi de poezii
Cu el slujim în lupta pentru pace
Cu el sîntem și buni și îndrăzneți.

Cu el sporim și cîntecul și jocul
Cu el unim al holdelor întins;
Cu el ne făurim, luptînd, norocul
Ni-e pavază și lance, steag aprins!

RADU CIRNECI

Innoire

Ogorul satului meu a-mbrăcat haine noi
și nu mă mai satur privind-u-i mătasa șopotitoare.
Îl ascult cum îmi spune prin șoapta mănoaselor ploii:
„Vezi ce bine-mi stă așa, trătăioare?
Vezi ce mult, ce bogat am rodit?...”

Ogorul satului meu nu mai e pelicit
ca vechea mi cămașă de „sărbătoare”.
Și eu mă-nclin în fața ogorului fără hotare
și-a tatel, și-a celorlalți oameni din sat
că l-a cusut haine noi de fir și brocart...

CORNELIU STURZU

Manifestări culturale ÎN CINSTEA CONGRESULUI

Căminele culturale din raioanele Găești și Topoloveni, regiunea Pitești, cunosc în aceste zile o amănunțită deosebită. Ele desfășoară o intensă activitate în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului nostru.

Duminică 5 iunie, interesându-ne la Casa de cultură din Găești de manifestările ce vor avea loc în cinstea Congresului, primim un răspuns care ne cam pune în încurcătură.

— Azi puteți participa — ne spune instructorul casei de cultură — la trecerea în revistă a formațiilor artistice de amatori ale căminelor culturale în centrele de comună din Slobozia, Valea Mare sau Jugureni. Sau dacă vreți ne puteți însoți la Mătasari unde în cinstea Congresului va avea loc o manifestare artistică și unde echipa noastră de teatru va prezenta piesa „Viața și feciorii lui” de Lucia Demetrius.

Ne-am hotărât să plecăm prima dată la Slobozia. În comună, peste tot afișe și anunțuri, care aduc la cunoștința oamenilor că în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. se desfășoară mari competiții sportive și manifestări artistice.

Pe terenul sportiv se desfășoară deja competițiile sportive și, rind pe rind sosesc echipele artistice ale căminelor culturale din Șelari, Râscăeți, Fierbinți, Ștefan cel Mare și din Vișina.

E greu să-ți faci loc în mulțimea de oameni prezenți aici ca să vezi meciul de fotbal dintre echipele din Slobozia și Găești sau să admiri jocul de volei dintre echipele de fete din Slobozia și Largu.

Pe șosea duduie un tractor și din remorca coboară sprinteni călușarii din Râscăeți. În urma, carute împodobite cu steaguri aduc coriștii din comuna Ștefan cel Mare.

Sute de tineri și tinere din comunele și satele amintite se întrec pe terenul de sport în diferite competiții. După masa sute de artiști amatori dau spectacole în noul sediu al căminului cultural care se va inaugura în cinstea celui de-al III-lea Congres.

După precizarea proiectului de Directive ale celui de-al III-lea Congres, în fața sutelor de oameni adunați la cămin, rasuna cîntece închinată partidului și republicii noastre. Corul din Vișina interpretează cîntecul „Slavă partidului” de I. Alexandrescu, corul din Ștefan cel Mare, cîntecele „Părinte drag, partid iubit” de Bazavan și cîntecul „Republica marea noastră” de I. Chirescu, iar corul căminului cultural din Slobozia cîntecele „Privesc din Dof-

tana”, „Mareș pamint al patriei iubite” de I. Chirescu și „La noi în gospodărie” de Mircea Neagu.

Brigada artistică din Șelari își începe programul cu un text poetic închinat partidului, se trec apoi în revistă realizările deosebite din satul lor, iar în încheierea programului sint subliniate mărețele sarcini pe care proiectul de Directive le pune în fața oamenilor muncii din țara noastră. Într-o liniște deplină oamenii adunați la cămin ascultă poezia „Partidului” recitata cu multă emoție de învățătorul Ion Zamfir din comuna Râscăeți.

Pina seara târziu țărani din comuna Slobozia și din satele învecinate asistă la un program bogat și variat, aplaudînd corurile, brigăzile artistice, dansatorii și soliștii ce se perindă pe scenele căminului.

În comuna Teiul de Vale îl găsim pe directorul căminului cultural în toată pregătirilor pentru a pleca în Teiul-sat cu echipa de teatru să prezinte piesa „Gara mică” și pentru a vorbi acolo despre proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al partidului.

La Priboieni, un băiețuș de vreo zece ani ne conduce la terenul sportiv al comunei unde sute de oameni urmăresc competițiile sportive și programul artistic ce se desfășoară pe scena în aer liber.

Artiștii amatori și sportivii din comunele Dobrești, Călinești, Negrești, Țigănești-sat, sosesc cu carute împodobite cu drapele. Echipele artistice și sportivii din Dobrești au venit cu o întreagă caravană compusa din 15 carute de la o deparare apreciabilă. Numai din Dobrești au venit peste o sută de sportivi și artiști amatori.

A impresionat și a fost mult aplaudat brigada artistică din comuna Priboieni care a prezentat un program foarte bine orientat. Programul brigăzii din Priboieni a oglindit într-o formă atractivă, adecvată, realizările obținute în comună, viața nouă, plină de belșug a colectivității Brigada și-a încheiat programul cu un omagiu emoționant adus partidului, fauritorul vieții noastre ferice.

S-a întunecat de-a binelea, dar spectatori mai urmăreau și aplaudau cîntecele, programele brigăzilor și jocurile ce se desfășurau pe scena căminului din Priboieni în cadrul trecerii în revistă a formațiilor artistice în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului nostru.

R. JARAI

Viața noastră s-a schimbat

Foaie verde iasomie
Tată lumea vreau să știe
C-am trăit în sărăcie.
C-am fost an de an argat
La un lacom și bogat
Că munceam de mă speteam
Și nimic nu-nțelegeam.
Flămînd gol și injurat
Mai tot timpul am umblat.
Și-am zis verde matostat
Viața noastră s-a schimbat.

Și iar verde iasomie
Bine mai trăim, bădie
Astăzi în gospodărie.
Laculalt toți muncim
Pentru viața ce-o trăim
Partidului mulțumim.

CONSTANTIN COȘMAN
intovărășit
satul Romanești, comuna
Iacobești, raionul Suceava

Glasurile tinere ale membrilor brigăzii artistice de agitație, răsună puternic în sala căminului cultural din Cristești:

„Mai, zboară, gindule, zboară ușor,
Peste întinse, bogate ogoare;
Le vezi parcă-avea, brăzdate cu spor,
De-a sută de mii de tractoare”.

Așa începe unul din cîntecele noului program.

— Firul conducător al programului nostru — ne spune profesorul Gheorghe Stelea, instructorul brigăzii — este o călătorie imaginată pe care membrii brigăzii o fac de-a lungul anilor, aruncînd o privire în viitor și căutînd să-și închipuie noua înfățișare pe care o va lua comuna noastră, în lumina prevederilor proiectului de Directive ale Congresului. În cîntecele și scenetele noastre ne-am străduit să înfățișăm felul cum colectivității din Cristești înțeleg să-și aducă contribuția la dezvoltarea agriculturii din țara noastră, în viitorii 6 ani. Astfel, unul din numerele programului se intitulază: „1.800 kilograme griu, 2.800 kilograme porumb la hectar; acesta ne e țelul!” De asemenea, am preadit o scenetă: „De vorbă cu îngrijitorii de la ferma de animale”, în care scoatem în evidență dezvoltarea ce urmează s-o ia sectorul zootehnic al gospodăriei colective. Iar către sfîrșit prezentăm tabloul: „Așa va arăta comuna noastră în anul 1965”. Amintim în acest

tablou și despre noul sediu al căminului cultural, pe care urmează să-l înălțăm în curmă, despre noul magazin universal al cooperativei, despre „ulita caselor noi” ale colectivității, despre lumina electrică ce va pătrunde și în comuna noastră. Programul se încheie cu cîntecul „Partid iubit, îți mulțumim!”

Mai multe n-a putut să ne spună instructorul brigăzii. Fetele și flăcăii îl chemau să vină în mijlocul lor, să le arate cum să joace și să cînte. Așa că nici noi nu l-am mai reținut. Ne-am luat rămas

„Țeluri mari, mărețe Directive!”

bun de la toți inimoșii artiști amatori și le-am urat succes pentru duminică, atunci cînd va avea loc primul spectacol al noului program.

Nici tovarășa Gabriela Andriescu, directoarea căminului cultural, n-a putut să stea prea multă vreme de vorbă cu noi. O găsisem tocmai în toată pregătirilor unei serii de întrebări și răspunsuri. Tema acestei manifestări culturale-educative: „Cum putem contribui la îndeplinirea prevederilor proiectului de Directive ale Congresului P.M.R.”.

Pavel Constantin, președintele gospodăriei agricole colective, îi adusesse toc-

În cinstea Congresului, biblioteca din comuna Arcuș, raionul Sf. Gheorghe, și-a sporit numărul cititorilor. În fotografie: noi cititori împrumutînd cărți.

Vă prezentăm broșura:

„Brigăzile artistice de agitație, o mișcare de masă”

Apărută recent în Editura Politică, lucrarea intitulată „Brigăzile artistice de agitație, o mișcare de masă” nu este un manual, ci o broșură de popularizare. Totuși, prin felul de tratare a problemelor, ea reușește să dea indicații prețioase și utile pentru activitatea brigăzilor artistice de agitație.

Bogata activitate desfășurată în ultima vreme de brigăzile de agitație de la orașe și sate, locul lor în ansamblul mișcării artistice de amatori, experiența acumulată de ele, multiplele și variatele aspecte pe care le ridică acest interesant și viabil gen de artă, impunea tipărirea unei asemenea lucrări, care, sintetizînd succesele drumului parcurs și trăgînd concluziile necesare, să contureze anumite jaloane călăuzitoare în activitatea prezentă și de viitor a brigăzilor. Acestui scop îi răspunde broșura semnată de Ioan Merțoiu.

De pildă, în capitolul „Colectivul de creație”, autorul scoate în evidență locul primordial pe care îl ocupă colectivul de creație în activitatea brigăzii artistice de agitație, grija ce trebuie pusă în alcătuirea lui, îndrumarea activității colectivului de creație, felul cum trebuie cules și prelucrat materialul faptic.

Un merit al lucrării constă în atenția ce se da conținutului activităților brigăzilor. Autorul nu s-a marginit să enumere principalele probleme ce trebuie să-și găsească locul în programele brigăzilor. El a mers mai departe, demonstrînd și cum trebuie reflectate aceste probleme, locul hotărîtor pe care trebuie să-l ocupe tratarea aspectelor pozitive din muncă, felul cum să fie susținute satira și umorul pozitiv în programul de brigadă.

Tratînd problemele legate de conținutul activității brigăzilor artistice de agitație, autorul s-a ocupat cu grijă și de cele care activează la sate, în G.A.S.-uri, G.A.C.-uri, cămine culturale și case raionale de cultură. Brigăzile artistice de agitație de la sate sint chemate să contribuie la transformarea socialistă a agriculturii, la con-

tinua întarire a gospodăriilor colective, la educarea tărânimii muncitoare în spiritul vigilenței de clasă, la educarea ei în ritul ideilor înalte ale socialismului. Cînd din programele brigăzilor artistice de agitație de la sate, autorul exemplifică toate aceste probleme, făcînd ușor de înțeles metodele bune de muncă.

„Brigăzile artistice de agitație, o mișcare de masă” este o lucrare utilă, interesantă, care va contribui la ridicarea nivelului artistic al brigăzilor artistice de agitație, la îmbunătățirea activității lor.

VIORIEL MICU

Foaie verde măr pătulat

Foaie verde măr pătulat
Alelei baron sătul
Mult ai stat la noi prin sat
Ne-ai furat și ne-ai prădat
Vara-ntreagă pe mălai,
Rodul muncii ni l luai.
Tu aveai hambarul plin,
Noi numai amar și chin.
Astăzi pe a ta moșie
Am făcut gospodărie.
Griu de toamnă, griu de vară
Crește mindru pe ogoară,
Nu crește pentru ciocoli,
Crește mindru pentru noi.

IOAN STANCIU
colectivist
G.A.C. „N. Bălcescu”, com.
Luduș, sat Gheja, raion Luduș,
reg. Cluj

vintul la aceste întîlniri, brigadierul Dumitru Loghin, Petru Fărpușu, responsabilul fermei de animale a gospodăriei, Elena Tomache, îngrijitoare la crescătoria de porci și alții.

Am fi vrut să mai aflăm și alte amănunte. Directoarea căminului a fost însă nevoită să ne părăsească. Învățătorul Eugen Bejan, directorul școlii, a rugat o tocmăi atunci să se ducă la biblioteca comunală, să dea o mină de ajutor la organizarea expoziției „Satul nostru, azi și mâine”, pe care căminul și biblioteca o pregătesc în întîmpinarea celui de al III-lea Congres al P.M.R.

E treabă grea să ajungi să stai de vorbă, în aceste zile, cu activiștii culturali din Cristești. Toți sint ocupați, toți se străduiesc să organizeze manifestări culturale-educative cit mai reușite, prin care să-și arate recunoștința față de partidul nostru drag, intelegăptă călăuză pe drumul spre lumină și belșug.

Părăsind căminul cultural, ne reveneau în minte, în drumul spre Botoșani, cuvintele unui cîntec al brigăzii artistice de agitație:

„Ne îndreptăm mereu, cu-avînt și tinerețe,
Spre noi și noi succese, spre biruinți
mărețe”.

Țelul programului ni se întipărise adînc în minte: „Țeluri mari, mărețe Directive”.

TRAIAN LALESCU

Preocupare de seamă — întreținerea culturilor

Ploile atât de așteptate care au căzut din abundență în urmă cu câteva săptămîni, au invioat întreaga natură. Vremea ălduroasă ce le-a urmat a favorizat, de asemenea, creșterea în cele mai bune condiții a plantelor agricole. Toate acestea au contribuit ca încă de pe acum să se vestească o recoltă bogată la toate culturile.

Ce avem în mod practic de făcut în zilele ce urmează? În primul rînd trebuie să se dea cea mai mare atenție executării prașilelor. Practica a dovedit că o prașilă aduce un spor de recoltă de peste 300 kg porumb la hectar. La sfeclă, floarea soarelui, cartofi și celelalte culturi prașilele au, de asemenea, cea mai mare însemnătate.

Prin prașit se realizează mai multe scopuri. Pe de o parte, distrugînd crusta care s-a format la suprafața solului, apa alături de necesara plantelor este reținută în pămînt. Apoi, în pămîntul afînat plantele cresc mai viguroase și dau recolte mai bune. De asemenea, prașila este un mijloc principal de luptă împotriva buruienilor, care în ultimele săptămîni au crescut mult datorită timpului prielnic. Prașilele trebuie să se facă de cîte ori este nevoie. Porumbul are nevoie cel puțin de trei prașile, sfecla de 4—5. Să se folosească toate mijloacele mecanice și atelajele pentru executarea la timp a acestei importante lucrări.

Din scrisorile pe care le primim zilnic la redacție, aflăm că în toate regiunile țării, colectivitățile folosesc din plin timpul prielnic pentru executarea prașilelor. Astfel, colectivitățile din Vezendin, raionul Carei, au terminat prașila pe cele 231 hectare cultivate cu porumb. Pe lângă aceasta ei au prașit floarea-soarelui de două ori, iar la sfecla de zahăr au terminat prașila a treia. Rezultate bune în

executarea acestei lucrări au obținut și colectivitățile din Frecaței, Calica, Beștepe, Iulia, raionul Tulcea, care au terminat prașila I-a la porumb și prașila II-a la floarea-soarelui. Exemplele de acest fel sînt numeroase. Ele sînt o dovadă a faptului că a crescut interesul colectivităților pentru obținerea unei recolte bogate, experiența și priceperea lor în muncă. În ceea ce privește modul de executare al prașilelor trebuie combătut mușuroitul care nu se recomandă decît în regiunile cu exces de umiditate. Mușuroitul slăbește baza de susținere a plantelor și favorizează evaporarea apei ceea ce nu este de dorit.

Atenție sporită trebuie dată lucrărilor de întreținere în vii și grădina de legume, unde trebuie să se execute, paralel cu prașilele, plantarea legumelor mai tîrzii.

Pentru asigurarea bazei furajere amintim în mod deosebit că porumbul siloz trebuie să fie îngrijit la fel ca cel pentru boabe. Aceasta este o condiție principală a obținerii unor recolte sporite la hectar. Tot în acest scop să se execute în continuare toate lucrările de îmbunătățire a pășunilor și fînețelor.

La sfîrșitul acestei luni vor începe lucrările de recoltare a păioaselor. Este cunoscut că această campanie de recoltare cere un volum mare de muncă într-un timp scurt. De aceea încă de pe acum trebuie să se ia măsurile pentru ca nici un bob să nu se piardă. Să se repare utilajele necesare recoltării, să se pregătească spațiile de depozitare, să se organizeze munca în cele mai bune condiții.

Executarea acestor lucrări este o cheazăsie pentru obținerea unor recolte bogate la toate culturile.

ing. M. BOGDAN

ÎN 1965 PRODUCȚIA DE ENERGIE ELECTRICĂ VA FI DE CIRCA 18,5 MILIARDE kWh, DE 2,7 ORI MAI MARE DECIT ÎN 1959.

SE VOR CONSTRUI, PÎNĂ ÎN 1965, PESTE 20.000 Km. LINII ELECTRICE DE TRANSPORT, DE 6 KV. DE 15 KV ȘI DE 35 KV DINTRE CARE, PESTE 50 LA SUTĂ ÎN CADRUL ACȚIUNII DE ELECTRIFICARE PENTRU NEVOILE AGRICULTURII.

- SE VA EXTINDE ACȚIUNEA DE ÎNLOCUIRE A TRACȚIUNII DE ABUR PRIN TRACȚIUNEA DIESEL-ELECTRICĂ
- SE VA ÎNCEPE ELECTRIFICAREA LINIILOR CU PROFIL GREU ȘI TRAFIC INTENS
- MECANIZAREA ȘI AUTOMATIZAREA PROCESELOR DE EXPLOATARE.

SE CREEAZĂ CONDIȚIILE CA SPRE SFÎRȘITUL PERIOADEI, SĂ SE REALIZEZE ELECTRIFICAREA TUTUROR LOCALITĂȚILOR RURALE DIN ȚARA NOASTRĂ.

Din scrisorile sosite la redacție

PROPUNERI ȘI SUGESTII

Oamenii muncii din întreaga țară dezbate cu însuflețire proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al partidului. Cu acest prilej se fac numeroase propuneri și sugestii pentru să contribuie la realizarea indicațiilor partidului privind planul șesenal de dezvoltare economică a țării noastre.

Redăm mai jos cîteva din propunerile sosite la redacție

Sergheiu Manu, directorul întreprinderii de foraj Zătreni, raionul Oltețu, referindu-se la introducerea tehnicii noi în exploatarea petrolifere, propune să se asigure și oficiul de foraj de pe raza raionului Oltețu cu utilaj modern de înaltă capacitate și pentru foraj la mari adîncimi.

Florea Fintină, președintele gospodăriei colective „1 Mai” din Maglavit, a făcut o propunere care

dovedește cît se poate de limpede adîncă transformarea în gîndirea colectivului, dorința de a se pregăti mereu, de a-și desăvîrși pregătirea profesională.

„Propun — spune tov. Florea Fintină — ca Ministerul Învățămîntului și Culturii și Ministerul Agriculturii să ia în studiu posibilitatea de înființare pe lângă Facultatea de Agronomie din Cralova, a unei secții fără frecvență. În felul acesta cel care doarec să urmeze aceste cursuri, o vor putea face fără a fi nevoie să fie scoși din producție”. Tovarășul Florea Fintină își încheie propunerea spunînd:

„Aceasta se impune cu atît mai mult, cu cît în perioada anilor 1960—1965 se prevede încheierea procesului de colectivizare a agriculturii și deci vor fi necesare cît mai multe cadre de ingineri agronomi”

8.000 de pui vor valorifica în sezonul de vară colectivitățile din Cumpăna, raionul Negru Vodă. Printre colectivitățile care s-au evidențiat în creșterea puilor se numără și Dumitra Lusnitchi.

Tractoristul Porumbescu Liviu de la S.M.T. Ianca, regiunea Galați, se străduiește să-și explice elevului Barangă Ion venitul la practica în producție toate tainele meseriei. Ei au lucrat pînă acum împreună în cîmp la arături și însămîntatul porumbului. Acum vor lucra tot împreună la lucrările de întreținere.

Viitorul gospodăriei noastre colective

Colectivitățile noastre au primit cu multă bucurie proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la programul economic de perspectivă.

Acest mare program, care dovedește încă o dată înțelepciunea cu care partidul ne călăuzește spre o viață mai bună a fost cîștigat și apoi răscolit cu mult interes de fiecare colectivitate. În el sînt cuprinse prevederi însemnate pentru dezvoltarea agriculturii socialiste, pentru sporirea și pe viitor a producției agricole vegetale și animale. Așa cum reiese din proiect, producția agricolă va trebui să crească cu 70—80 la sută, ajungîndu-se la producții medii de 1.800 kg grâu și 2.500—2.800 kg porumb la hectar. Pămînturile noastre sînt situate în inima Bărăganului. Avem terenuri fertile, pe care, de cînd sîntem uniți în gospodăria colectivă am obținut întotdeauna recolte bune rezultate al muncii în comun. Al apicării celor mai potrivite măsuri agrotehnice. Am urmărit cu interes și acel capitol din proiectul de Directive care se referă la irigații. Noi, bunăoară, irigăm în acest an aproape 900 ha, din care 450 ha porumb și 255 ha grâu. Pe aceste suprafețe ne-am propus să obținem 5.000 kg porumb și 3.000 kg grâu la hectar. Dar și pe restul suprafețelor recoltele vor fi bune. Pentru aceasta am pregătit toate condițiile necesare. În viitor producțiile noastre vor fi din ce în ce mai mari, deoarece peste 2-3 ani întreaga suprafață a gospodăriei noastre colective va fi irigată. Aș propune celorlalte gospodării colective, care au condiții, să-și prevadă în planul lor măsuri pentru irigarea culturilor și nu vor avea decît de cîștigat.

Citînd proiectul de Directive ne-am gîndit, firește, la posibilitățile noastre. La unele măsuri pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Pentru această ramură există la noi condiții deosebit de bune. Astfel, avem o suprafață de peste 1.200 ha, de pășuni, pe care am executat toate lucrările de îmbunătățire. Pe 800 ha, ne-am organizat o pășune model. Aici animalele sînt pășunate sistematic pe tarlale cu ajutorul păstorilor electrice. În afară de aceasta, noi cultivăm în acest an cu porumb siloz 150 ha, din care 80 ha irigate, de pe care vom obține o recoltă de peste 50.000 kg la hectar. Pentru a realiza această producție, noi am hotărît să aplicăm porumbului siloz aceleași lucrări ca și porumbului pentru boabe.

Sporirea recoltelor, dezvoltarea sectorului zootehnic, vor face ca să obținem venituri din an în an mai mari. În acest an, de pildă, vom avea venituri bănești de peste 3.500.000 lei. În felul acesta fondul de bază al gospodăriei va trece de 3.000.000 lei, iar valoarea zilei-muncă va ajunge la 40 lei, din care 10 lei în bani.

Prin mărirea an de an a recoltelor vom putea valorifica pe bază de contracte cantități tot mai mari de produse, ceea ce ne va ajuta să realizăm însemnate venituri bănești. Aceasta va însoțea întărirea gospodăriei noastre colective, mărirea veniturilor, ridicarea bunăstării colectivităților. De aceea, vom urma cu încredere drumul pe care-l deschide în fața noastră proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

TUDOR ION

președintele gospodăriei colective „Dunărea” din comuna Jergălia, raionul Fetești

Voinicii de pe Valea Trotușului

A fost odă un uriaș care în fiecare zi sprijina norii de pe cer cu umerii lui. Așa începea o poveste pe care mi-o spunea mama în anul copilăriei. Atât îmi amintesc, începutul și faptul că ceream mereu să-mi arate uriașul.

Povestea cuprinsă în aceste rânduri este însă una adevărată. Ea își desfășoară firul în zilele noastre, sub ochii noștri.

Uriașul, sau mai bine zis uriașa, există acuma. Acum un an era de-o șchioapă, abia prizărită printre suratele ei care își înălțau semele creștele fumeginde spre soare. Locul ei de naștere: Onești. Aici, în Moldova, pe Valea Trotușului, au răsărit în ultimii ani, pe o întindere de 200 de hectare, zeci de coșuri, turnuri, sule de clădiri unde betonul se înfrățește cu fierul, cu oțelul. Iar uriașa noastră este o instalație industrială care face parte dintr-o rafinărie de țitei.

Un nume nou în țara noastră: cracarea catalitică nr. 1

Când șeful de echipă Alexandru Pătrulescu a sosit, acum un an, cu ortacii lui la rafinăria din Onești, și-a ridicat privirea hăt sus, peste turnurile care parcă sprijină norii „Fraților acui acu. La Dărmănești am lucrat la 30 de metri înălțime, la Teleajen la 40. Aici o să urcăm la 65 de metri, cea mai mare înălțime la care s-au executat vreodată asemenea montaje în țara noastră”.

Și zilele au început să se înșire pe ața vremii. Constructorii înălțau trupul de oțel și beton al uriașei sus, tot mai sus...

Iulie 1959... Scheletul negru de metal își ridicase umerii deasupra tuturor turnurilor. Cu Alexandru Pătrulescu greu se putea sta de vorbă, deoarece zorea cât e zullea de mare.

— Vorbește cu „doctorul” — îi îndruma el pe vizitatori.

„Doctorul” Așa era numit maestrul rafinor Gheorghe Ghement. După specializarea la Baku, în Uniunea Sovietică, maestrul a ajuns să știe ca pe apă cum funcționează fiecare organ al instalației, să-l trateze la nevoie pentru ca trupul uriașei să se mențină mereu sănătos.

— Ce este cracarea catalitică, „doctor”?

— Trebuie să știți că produsele petrolifere grele, cum e motorina, sunt formate din lanțuri mari de carbon și hidrogen. Cracarea înseamnă frângerea se face în trupul instalației cu ajutorul unui produs care se numește catalizator. Lanțul de carbon și hidrogen se rupe, verigile lui se prind astfel și așa se ajunge la benzina superioară.

Ech pa 'ui Alexandru cel zburător

August. Arșița dogorea cumplit. Montajele ajunseră la un punct greu de trecut. Nu mai era chip să salți piese grele de 30—40 de tone la 50—60 de metri înălțime cu o macara obișnuită.

— Tovarășe Pătrulescu, a sosit Derrickul!

Vestea s-a răspândit cu luțea. Nici unul din echipă nu văzuse până atunci macaraua-minune. Derrickul s-a născut

la combinatul metalurgic din Reșița și este cea mai puternică macara de fabricație românească. Examenul l-a dat cu câteva luni înainte la construirea ultimului mare furnal de la Hunedoara. L-a trecut cu succes.

Gheorghe Răchită, un tânăr de la Teleajen, l-a deprins toate tainele. După ce echipa lui a montat-o, să te îți. Din cabina de comandă, Răchită manevra manetele. Ghiarele îmbrucău piese de zeci de tone, cablurile de oțel se întindeau și piesele erau săltate ca fulgii în vânt. Așa au fost ridicate: filtrul, corpul generatorului, piese de peste 40 de tone, la înălțimi de aproape 60 de metri.

Alexandru Pătrulescu, Ion Barău, Alexandru Fătu, Ion Părăscuță, au stat luni de zile mai mult în văzduh decât pe pământ. În zori, urcau pe nesfârșitele trepte până la platforme. Legați cu centuri de siguranță de conductele ce șerpuiău în aer, pareau fructe aninate pe ramurile unui pom uriaș. Acolo prinzău. Seara le ghiceai locul în spațiu după scintile ce fulgerau metalul, undeva sus, sus de tot, între cer și pământ.

Lumini se aprindeau și în ochii comunistului Alexandru Pătrulescu, când spunea: „Niciodată la noi în țară nu s-au montat atât de sus piese atât de grele”. Și zorea lărași, aninându-se ba lei, ba coala de ramurile uriașei. Pe drept cuvânt era numit „Alexandru cel zburător”. Iar ei, ortacii lui le spunea: voinicii mei.

Sus, pe schele, l-am întâlnit adesea și pe specialistul sovietic M. A. Kazanovski. Tânărul din echipa lui Pătrulescu vor păstra vil în mintea lor zilele și nopțile când tovarășul Mișa, cum îi spuneau ei, l-a învățat cu răbdare meșteșugul montajelor la cea mai mare înălțime...

În cinstea Congresului: prima șarjă de benzină superioară

Aprilie 1960... Valea Trotușului a îmbrăcat haina primăverii. Uriașa noastră și-a lepădat schelele și strălucește în soare. Angajamentul luat de echipa comunistului Pătrulescu în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. a fost îndeplinit cu prisosință: prima instalație din marele complex petrochimic Onești a intrat în funcțiune înainte de termen. 27 aprilie 1960 — prima șarjă de benzină superioară din țara noastră, o nouă victorie a industriei românești!

Folosirea benzinei superioare va mări considerabil randamentul motoarelor în industrie și agricultură. Iar alături de fluviile de benzină, vor mai porni curînd de la Onești mari cantități de sodă caustică, mase plastice, cauciuc sintetic și insecticide atât de trebuțoare în agricultură.

Și în vreme ce primele cisterne cu benzină călătoresc spre toate meleagurile țării, cea de-a doua instalație de cracare catalitică își ridică repede creștetul năzluind s-o întrecă pe surata ei. Este un alt angajament al voinicilor lui Pătrulescu: să înalțe noua instalație în numai șase luni, în loc de un an cât au lucrat la prima.

S. SIGĂRTAU

Instalația de cracare catalitică nr. 1 de la Rafinăria nr. 10 din Onești.

TREI COLECTIVIȘTI DIN HOMOROD

Pitar, e cel care spune azi: „De mi ar arde casa, eu musai fac mulsul la cinci dimineața”. Când îi aud gura animalele, se ridică în picioare, ca la comandă. (reflex condiționat). Simt că a venit omul care le izbăvește de „povara” laptelui. Are ca mulgător premiul trei pe regiune, spre fala gospodăriei. Tine diploma făcută sul și o arată cui vrea s-o vadă. N-a fost învățat cu onorurile. E pentru prima dată în viață când i se recunoșc meritele. Pe când nu i se recunoșeau, păștea oile unuia Gișgor, știut mai bine sub numele de „burtă verde”. (N-ar mai fi nevoie de lămuriri în plus). Pitar a luat anul trecut numai grâu 25 de mii, dar cu ce caută să te convingă sint încălțările. — Noi am fost totdeauna desculți. Și-a luat pantofi lui, nevastei, copilor, soacrei. Le-a înșirat și sint alțea cite încap într-o vitrină. E un om organizat și acasă. El cu nevasta la gospodărie, soacra cu ai mai mici, cu grădina de zarzavat.

— Nu șed — zice bătrîna — că „rujinesc”. Mai are un necaz bătrîna. Să aibă porcul ei, să-l crească (cu toate că-n ograda lui Pitar zburdă doi grășuni). Drept pentru care ginerele n-o scoate din „individualistă”.

Gheorghe Bunea e abonat la „Științea” și „Drum nou” din Orașul Stalin. L-am găsit reparînd o osie, sau cam așa ceva. Îmi fură ochii gulerul și piepții cămășii. Sint albe, fără urma de sudoare sau negreală.

— Cite cămăși ai?

— Vreo zece, pe care le știu numai eu. — E în consiliul de conducere și răspunde de „câmpul mare”. Nu îngăduie nici un fel de abateri. E aproape sever. — Te-a repartizat într-un loc, apoi acolo să-l lucrezi — i-a spus lui Ungar, căruia i-ar fi plăcut să se vînture de colo-colo. — Nu părăsi pămîntul cînd are nevoie mai mare de tine. Și-a făcut acum doi ani o casa și acum ridică alta... mai modernă.

— De ce două case?

— Păi acu' avem alte pretenții. Iată-le: și-a tras lumină cu patru becuri (și unul afară), și-a învelit casa cu tabla, și-a cumpărat haine noi. Are doi copii.

— Pe cînd le dai locul în colectivă?

— Om vedea. Doocandată îi trimite la școală.

Aci intră în vorbă cel de al treilea.

Ion Șomu e tatăl a doi băieți mîntoși și silitori. Primul va trece pragul facultății de medicină, celălalt se duce la silvicultură. Arată de pe acum ca doi intelectuali get-beget. Ta-su le-a luat orice grijă, lăsîndu-le numai pe cea a studiului. „Medicinistul” a fost primul pe școală și tatăl, atent la acest lucru, i-a dăruit un ceas de aur pe care (numai mie îmi spune) a plătit

2.100 lei. E de mirare desigur, fiindcă nu avea nici o palmă de pămînt cînd a intrat în gospodărie. Acesta, pe lângă altele, rămîne însă un fapt mărunț. În casă am dat peste un divan studio înflorat și toaletă cu oglindă. Într-un colț sint trei biciclete (una de damă). Pe o masuță aparatul de radio, în pod 3.000 kg. de grâu rămas de anul trecut, în grajd oi, o vacă, o vițea. De cînd e în gospodărie a luat numai bani peste 70.000 lei. Și în timpul asta, și datorită unor astfel de lucruri, cei doi copii merg unul spre titlul de doctor, celălalt spre cel de inginer.

P. S. De fel, cei trei din Homorod sint țigani. Am amintit-o, pentru a pricepe mai bine cil de năvalnic le-a fost urcușul spre fericire și lor, năpăsturilor de altădată.

V. TOSO

Nu, vă spun deschis, nu m-aș fi așteptat ca Andrei bacî să se supere așa, dintr-un fleac. Discutam liniștit pînă atunci despre treburile din satul Calnic. Încă zicea dumnealui: — Să-ți spun drept, dacă stau și mă gîndesc, are dreptate președintele cînd zice că munca mea în gospodărie e un fel de oglindă. Adică înțelegi cum vine? În munca mea s-ar oglindi cîci realizările comunei.

Nu l-am contrazis pe Andrei bacî de la început ca să nu-i stric cheful de vorbă.

— Și ce zici că se poate vedea în această oglindă? — l-am întrebat.

— Realizările comunei. Uite, de pildă, poarta.

— Da, poarta, ce-i cu ea? O poartă seculască la fel ca oricare alta.

— Eu nu-ți vorbesc, zice el, de poarta mea. Eu îl vorbesc de poarta de la sediul colectivei. Cîte porți am cloplît în viața mea, și dacă le-aș număra ar fi poate sute, pe toate scria că e a lui Ferencz sau Toth, sau mai știu eu cum. Pe asta însă scrie: „Gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin”. Construită în anul 1950... Asta nici nu este poartă de fapt.

— Nu? — zic eu. — Dar ce-i?

Andrei bacî se prefăcu că nici nu bagă de seama cuvintele mele. Le dădu la o parte de parcă ar fi fost muște și zise păcînd din plîp.

— Nu e poartă, ci un simbol al vieții noastre de acum. Prin ea a intrat tot satul, în viața nouă a noastră.

Și astea fiind zise, Andrei bacî a tăcut. Se vede treaba că era supărat. Mi s-a spulberat nădejdea de a mai scoate un cuvînt de la el. Fiindcă nu-l cunoașteți pe Andrei bacî cum e el cînd se supără.

A, d
nu-l c
supăra
cu vor
să-mi
scurt:
lectivi
nic, ra
rul ecl
tor în l
moș-st
sper di
— D
drei ba
orice e
— A
glinda,
Se vi
supărat
— A
Cam ști

în comu
1955, 1
Nu, nu
— Păi
Astea sî
e una ca
echipei
toate ma
ria noas
capete, c
metri,
120 m.
ce-mi a
La toate
Mal e ap
tră, și pe

MARIN RODICA.

„De vorbă cu U.T.M.-istele din sal” (pictură)

Proiectul Directivelor celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român este întâmpinat cu multă bucurie și elan patriotic de către toți oamenii muncii de pe toate meleagurile țării noastre.

Acest document important al partidului constituie un mare program de înflorire a patriei noastre, în care se prevăd precis sarcinile ce revin în opera de industrializare a țării, în încheierea procesului de transformare socialistă a agriculturii, în progresul științei și tehnicii, în îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc etc.

Pentru sectorul pomologic și cel viticol proiectul de Directive trasează, de asemenea, un vast program de acțiune. Pe această linie se prevede o creștere masivă a suprafeței livezilor de pomi de la 190.000 hectare cât au existat în anul 1959 la 300.000 hectare în 1965. Cu alte cuvinte, în fiecare din următorii 6 ani va trebui să se planteze cel puțin câte 35.000—40.000 hectare cu pomi în același timp, producția de fructe va crește de la 1.170.000 tone, cât a fost în 1959 — la 1.700.000 tone în 1965. În sectorul viticol suprafața plantațiilor de viță va crește în următorii ani până la 300.000 hectare, iar producția de struguri se va ridica în anul 1965 la 1.400.000 tone.

Proiectul de Directive mai prevede în această privință că noile plantații de pomi și viță de vie trebuie să se facă în primul rând în bazinele pomicele și podgoriile consacrate din zona dealurilor, îndeosebi pe terenurile în pantă, care nu pot fi valorificate în mod economic prin culturile agricole cerealiere.

Traducerea în viață a acestor obiective mărețe oferă prilejul fericit tuturor inginerilor și tehnicienilor pomicultori și viticultori de pe teren, precum și cercetătorilor din aceste sectoare, să-și valorifice cât mai bine cunoștințele și să-și afirme cât mai din plin capacitatea lor de muncă.

Lucrătorilor din Institutele de cercetări le revine sarcina să creeze soiuri noi de pomi și viță de vie mai adaptate la condițiile din țara noastră și mai productive decât cele aflate astăzi în cultură. Specialiștii de pe teren vor trebui să urmărească comportarea acestor soiuri în diferitele regiuni ale țării, să le înmulțească și să le introducă pe scară cât mai largă în cultură pe cele ce se vor dovedi într-adevăr valoroase.

Noile plantații de pomi și viță de vie urmând a se face mai mult în zona dealurilor, pe terenuri în pantă, oamenilor de știință din Institutele de cercetări le revine sarcina elabo-

POMICULTURA și VITICULTURA

SE PREVEDE EXTINDEREA PLANTAȚIILOR DE POMI DE LA 190.000 ha ÎN 1959 PÎNĂ LA 300.000 ha ÎN 1965 - PRODUCȚIA DE FRUCTE SĂ AJUNGĂ LA CIRCA 1.700.000 TONE ÎN 1965 FAȚĂ DE 1.170.000 TONE ÎN 1959

SE PREVEDE CA SUPRAFAȚA VIȚILOR SĂ CREASCĂ LA PESTE 300.000 HECTARE.

POMI

FRUCTE

DE PE CARE SĂ SE OBTINA O PRODUCȚIE DE CIRCA 1.400.000 TONE STRUGURI

VIȚĂ DE VIE

INSEMNATE BOGAȚII ALE PATRIEI NOASTRE

Prof. dr.
TEODOR BORDEIANU
membru corespondent
al Academiei R.P.R.

rării metodelor de amenajare a acestor terenuri în vederea prevenirii eroziunii (spălării de către ape) a solului, precum și a metodelor agrotehnice de cultură pe asemenea terenuri amenajate.

Inginerii și tehnicienii de pe teren trebuie să-și însușească metodele respective și să vegheze ca plantațiile noi să se facă sistematic, pentru a permite aplicarea pe scară cât mai largă a mecanizării lucrărilor în livezi și vii.

Prevederea din proiectul de Directive că în anul 1965 industria va furniza sectorului agricol peste 2.000.000 tone îngrășăminte chimice, constituie o garanție că și problema fertilizării solului în livezi și vii va fi rezolvată.

Proiectul de Directive prevede că în următorii 6 ani producția globală de fructe va crește cu 530.000 tone, iar cea de struguri cu 400.000 tone.

Prin faptul că pomii și vița de vie ce se vor planta în perioada 1960—1965 vor intra pe rod mult mai tirziu, sporul de 930.000 tone fructe și struguri urmează să fie realizat

prin ridicarea producției în livezile și viile existente astăzi. În acest scop cercetătorii vor elabora metode noi de lucrarea și întreținerea solului în plantații, de folosirea îngrășămintelor și a irigației, de executarea tăierilor și a tratamentelor, iar specialiștii de pe teren le vor aplica la timp și în condiții corespunzătoare.

Pe lângă plantațiile masive de pomi și viță de vie ce se vor crea în bazinele specializate și podgoriile consacrate, este necesar ca în următorii 6 ani să se continue cu înflințarea mai ales în zona de cîmpie, a grădinițelor de lângă case pentru a crea familiilor de colectivități posibilități de aprovizionare cu fructe și struguri. Pe această cale se va contribui la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, obiectiv important în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.

Conștienți de sarcinile mărețe ce le stau în față, inginerii și tehnicienii pomicultori și viticultori de pe teren, precum și cercetătorii din Institutele științifice pășesc cu încredere, sub conducerea partidului, la îndeplinirea sarcinilor cuprinse în proiectul de Directive și sint hotărâți să-și intensifice munca pentru ca într-un viitor nu prea îndepărtat livezile și viile să constituie nu numai o podoabă, ci și o comoară a patriei noastre socialiste.

O bază științifică pentru sporirea producției agricole

Potrivit proiectului de Directive, pînă în anul 1965 producția totală de cereale va trebui să ajungă la 14—16 milioane tone, dintre care 8—9 milioane tone porumb.

În proiect se arată și condițiile în care agricultura noastră va putea să obțină această producție. Aceste condiții sint: extinderea mecanizării lucrărilor, sporirea îngrășămintelor organice și minerale, soiuri de mare productivitate și rezistente la cădere și agrotehnica diferențiată pe regiuni. Toate aceste indicații sint foarte judicios analizate din punct de vedere al posibilităților de aplicare în țara noastră.

O caracteristică importantă a proiectului de Directive ale celui de al III-lea Congres cu privire la agricultură este aceea că toate elementele unei producții sint bine și armonios imbinat încît rezolvarea lor este asigurată. Nu se referă la producții exagerat de mari care constituie recorduri și care în aplicarea pe teren ar fi greu de realizat. În proiect se arată că folosind toate metodele înaintate, în condiții climatice normale, producția medie pe țară la grâu va trebui să ajungă la 1.800 kg./ha. pe întreaga agricultură, dintre care la gospodăriile agricole de stat 2.500 kg./ha.; la porumb o producție medie la hectar pe țară de 2.500-2.800 kg./ha, iar la gospodăriile agricole de stat 3.200-3.500 kg./ha. Dacă luăm în considerație rezultatele obținute pînă acum la noi, această producție poate fi realizată în anii cu condiții climatice normale, iar în anii foarte favorabili chiar depășită.

De pildă, dacă semănăm anual 500.000 ha. cu grâu după leguminoase pentru boabe, mazăre, fasole, soia și alte plante care se recoltează de vreme, 1 milion hectare după porumb de siloz, 500.000 ha. după păioase, unde toate lucrările se pot face la timp și în cele mai bune condiții, dintr-o dată asigurăm pentru 2 milioane hectare, plante premergătoare bune și putem obține o producție de 1.800-2.000 kg./ha. în condiții obișnuite. Restul de 650.000 ha. se vor semăna după porumb boabe recoltat la vreme și îngrășat cu gunoi de grajd și îngrășăminte minerale, care pot asigura în condiții obișnuite producții de 1.600 kg./ha.

De asemenea, la porumb producția de 2.500-2.800 kg. pe întreaga țară poate fi ușor realizată în anii cu climă normală. Dacă toată suprafața cultivată cu porumb se va ara din toamnă la 25-28 cm., se va da gunoi de grajd în cantitate de 20 tone/ha, folosindu-se sămînță din hibridi dubli și soiurile de mare producție, rezistente la secetă și șistăvire, avînd în vedere numărul de plante la hectar de cel puțin 30.000 la neirigat și 40-50.000 la irigat și printr-o îngrijire rațională, se poate ușor obține o producție de 2.800-3.000 kg./ha. La floarea soarelui producția medie pe țară de 1.500 kg./ha. poate fi obținută numai dacă aplicăm toate măsurile agrotehnice raționale, dintre care alegeam soiurilor celor mai potrivite și aplicarea îngrășămintelor minerale și organice au un rol hotărîtor. În regiunile secetoase, cu temperaturi ridicate în timpul înfloriturii, floarea soarelui dă recolte bune în condiții irigate, unde se pot obține ușor producții de 2.500-3.000 kg./ha. Pînă în 1965 suprafața de teren irigată se va mări la 800.000 ha., ceea ce denotă că floarea soarelui poate găsi condiții bune de cultură care să asigure producții mari chiar și în regiunile mai puțin prielnice din punct de vedere climatic. Pe lângă metodele agrotehnice și soiurile care contribuie la ridicarea producției la plantele agricole, trebuie să se cunoască însușirile plantelor și cerințele lor față de climă și sol. Numai printr-o cercetare în complex a tuturor măsurilor agrotehnice și a cerințelor plantelor față de hrană și umiditate, se pot obține producții mari și de bună calitate.

Toate aceste măsuri prevăzute în proiectul de Directive constituie baza științifică a măririi producției și asigurarea unui nivel de trai ridicat al oamenilor muncii din țara noastră, un vast program de activitate la care și cercetătorii institutului nostru își vor da contribuția lor.

Prof. GH. VALUȚA
Institutul de Cercetări Agronomice

Productii mari și ieftine, în sectorul zootehnic

În proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al P. M. R. se prevede în domeniul creșterii animalelor: „În anii 1960—1965 se va acorda în continuare atenție dezvoltării zootehnicii... În centrul preocupărilor va sta creșterea numărului și productivității bovinelor și în special a vacilor de lapte”. În continuare se arată că: „Marea gospodărie agricolă socialistă, multilateral dezvoltată în funcție de condițiile climatice și pedologice ale fiecărei zone, va da posibilitatea obținerii unor randamente superioare pe unitatea de suprafață, la un preț de cost în continuă scădere”.

În planul secției de organizare și economie creșterii animalelor din I.C.Z. în care lucrez, aceste indicații stau la baza preocupărilor noastre în rezolvarea problemelor legate de organizarea și economia creșterii animalelor din g.a.s., g.a.c., întovărășiri, precum și alte forme cooperatist-socialiste.

Prin lucrările ce le efectuăm urmărind să stabilim zone de producție agricolă (de cîmpie, de deal, munte etc.), ce efective de animale trebuie să se crească la 100 hectare, ce producții trebuie să se obțină, ce suprafețe de furaje trebuie să se cultive, cu producțiile respective la hectar, pentru a ajunge, în funcție de condițiile pedo-climatice ale fiecărei zone, să se atingă în modul cel mai economic, sarcinile prevăzute în proiectul de Directive.

Prin aceste lucrări urmărind, în colaborare și cu alte instituții, să stabilim de exemplu că: vacile de lapte vor trebui să se dezvolte în număr mai mare în zonade aprovizionare a

centrelor mari muncitorești, precum și în zonele bogate în pășuni și fînețe, sau că porcinele se vor dezvolta în număr mai mare în zonele bogate în cereale — în special în porumb. Pentru asigurarea cu furaje suficiente și ieftine vom alege acele culturi care produc mult și ieftin la hectar, cum ar fi porumbul siloz, precum și alte furaje pentru completarea rației.

În cadrul problemelor de organizare a muncii, vrem să stabilim nivelul economic de organizarea și mecanizarea procesului de muncă, precum și căile ca numărul de ore-muncă pe unitatea de produs în producția animală să scadă la jumătate față de nivelul actual, în scopul ridicării productivității muncii și scăderea prețului de cost. Pentru economisirea de ore-muncă ne vom ocupa în deosebi de întreținerea animalelor în stabulație liberă.

Prin studiile pe care le vom face asupra rentabilității vrem să stabilim care este complexul de măsuri tehnico-organizatorice, sistemele de creștere etc. ce trebuie aplicate pe zone agricole în producția animală, în vederea obținerii de producții mari și ieftine.

Studiind aceste trei mari grupe de probleme ne propunem să contribuim și noi la realizarea sarcinilor care decurg din proiectul de Directive cu privire la scăderea prețului de cost în g.a.s. la principalele produse animale cu cel puțin 30 la sută în 1965 față de anul 1959.

G.A.S., g.a.c. în care lucrăm, unde studiem și aplicăm indicatorii și măsurile stabilite de noi, dovedesc de pe acum că indicii prevăzuți în proiectul de Directive pot fi depășiți. De exemplu: g.a.c. din Bod regiunea Stalin, aplicînd cea mai justă imbinare a producției vegetale și animale, dezvolt-

tînd puternic sectorul zootehnic și în special vacile de lapte (gospodăria se află în apropierea Orașului Stalin), ca și culturile de sfeclă de zahăr și cartofi, a înregistrat o creștere continuă a efectivelor de animale și a producțiilor obișnuite.

O dată cu creșterea efectivelor și producțiilor la unitatea de suprafață pe cap de animal au crescut și veniturile, fondul indivizibil și valoarea zilei-muncă.

Veniturile bănești ale gospodăriei au crescut și ele, ajungînd în 1959 la 5.013.765 lei din care o mare parte din sectorul zootehnic.

La sfîrșitul anului acesta, gospodăria colectivă din Bod, va ajunge la 300 vaci, avînd posibilitatea să obțină o producție anuală de lapte de 3.300—3.400 litri pe cap de vacă furajată pe an. În anul 1965 aceeași gospodărie va avea 600 vaci proprietate obștească.

O dată cu mărirea efectivelor și cu sporirea producțiilor la hectar și pe cap de animal valoarea producției realizată se va mări de trei ori față de anul 1959 și de aci și produsele livrate statului, colectivităților și fondul de bază se vor mări considerabil.

Perspectivă asemănătoare au și colectivitățile din Hărman, regiunea Stalin, Palazu Mare și Mihal Viteazu, regiunea Constanța Gh. Lazăr, regiunea București, și alte gospodării cu care noi colaborăm.

Aceste exemple vin să ilustreze pe deplin, că sarcinile prevăzute vor fi îndeplinite, punînd astfel la dispoziția poporului muncitor un belșug tot mai mare de produse.

Dr. ALEXANDRU POPA
Șef de laborator,
secția de organizare I. C. Z.

Dezarmarea — cea mai importantă problemă a contemporaneității

Propunerile guvernului sovietic referitoare la prevederile fundamentale ale Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală

Cînd știrea despre torpilarea de către S.U.A. a conferinței la nivel înalt a strabătut lumea, popoarele dornice de pace se întrebau cu îngrijorare: Ce va fi de-acum încolo? Cuvintele șefului guvernului sovietic, N. S. Hrușciov, că Uniunea Sovietică va face tot ce-i stă în putință și de-acum încolo pentru a salva pacea, luminează ca un far puternic, dînd temeturi noi nădejilor de pace ale omenirii. Iată că acum, Uniunea Sovietică a venit cu noi propuneri privind dezarmarea generală și totală.

Altfel în mesajul adresat către șefii guvernelor tuturor țărilor cit și în documentul în care sînt expuse propunerile guvernului sovietic referitoare la prevederile fundamentale ale Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală, pulsează ca o inimă caldă grija neîmurmurată a statului sovietic pentru apărarea păcii, pentru viitorul și prosperitatea întregii omeniri. Cursa înarmărilor care primejduiește tot ce-i viu pe pămînt, este, așa cum se arată în propunerile guvernului sovietic „o risipă absurdă de muncă umană și de mijloace materiale”. În S.U.A. în anul 1958, cheltuielile pentru înarmări au înghițit 61,4 la sută din totalul cheltuielilor bugetare în timp ce Uniunea Sovietică a cheltuit în același an pentru scopuri militare doar 14,60 la sută din totalul cheltuielilor bugetare. Uniunea Sovietică și toate țările lagărului socialist au mers consecvent pe linia reducerii sumelor alocate în scopuri militare, mărind continuu investițiile destinate ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Este așadar cit se poate de evident faptul că în primul rînd popoarele occidentale ar scăpa de o povară uriașă, în cazul cînd s-ar înfăptui dezarmarea generală și totală.

Prevederile fundamentale ale proiectului Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală, prezentat de Uniunea Sovietică, urmăresc ca procesul de dezarmare să se înfăptuiască în trei etape succesive de către toate statele în același interval de timp, „avîndu-se în vedere faptul că în nici una din aceste etape nici un stat nu va obține, ca urmare a procesului de dezarmare, avantaje militare față de alte state”.

Pentru a preveni posibilitatea ca un stat să fie în măsură de a declanșa un atac împotriva celuilalt, încă din prima etapă se prevede interzicerea și distrugerea, sub control internațional, a tuturor mijloacelor de transportare spre țintă a armei nucleare, electuîndu-se în același timp și lichidarea bazelor militare de pe teritoriile străine. Pentru etapa a doua se propun asemenea măsuri ca interzicerea armei nucleare, biologice și chimice,

distrugerea tuturor stocurilor de astfel de arme și încetarea producției lor pe viitor. În etapa a treia ar urma să se desăvîrșească dezarmarea prin asemenea măsuri ca: desființarea tuturor armatelor, a ministerelor de război, a statelor majore, a serviciului militar obligator și a instruirii militare a tinerilor, încetarea totală a cheltuielilor militare. Toate aceste măsuri propuse a fi înfăptuite pe baza unui tratat internațional în cursul unui termen stabilit de comun acord, vor fi supuse unui con-

zarmării, a cărei aminare poate avea urmări tragice pentru omenire, este necesară unirea tuturor forțelor iubitoare de pace pentru a zădărnici unelțile așlătorilor la război. „Dacă ne vom uni aceste eforturi — a spus la conferința de presă N. S. Hrușciov — pacea va fi salvată. Uniunea Sovietică, toți oamenii sovietici depun eforturi tocmai în această direcție. Sînt ferm convins că întregul nostru popor, popoarele tuturor țărilor socialiste și toți oamenii care se situează pe pozițiile asigu-

N. S. Hrușciov răspunzînd întrebărilor puse de ziariști.

rol internațional eficace. Pentru aceasta se propune crearea unei organizații internaționale de control în cadrul O.N.U.

Noile propuneri ale U.R.S.S. sînt seamă de unele considerente exprimate de puterile occidentale, în special ideea expusă de guvernul Franței ca la începutul înfăptuirii programului de dezarmare să fie luate măsuri în vederea lichidării mijloacelor de transportare a armei nucleare la țintă, precum și de alte propuneri prezentate de o serie de guverne în timpul tratativilor din Comitetul celor zece state pentru dezarmare.

Prevederile expuse de guvernul sovietic conțin, de asemenea, în mod detaliat măsuri privind controlul asupra procesului de dezarmare, „care — așa cum se spune în mesajul lui N. S. Hrușciov — nu vor permite nimănui să se eschiveze de la îndeplinirea tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală”.

În declarația sa din cadrul Conferinței de presă de la 3 iunie, N. S. Hrușciov a spus că noile măsuri ale guvernului sovietic au fost elaborate pentru a fi prezentate și discutate la conferința de la Paris a șefilor de guverne. „Din păcate, a declarat N. S. Hrușciov, prin acțiunile sale provocatoare guvernul S.U.A. a torpilat înțelegerea la nivel înalt și noi nu am reușit să discutăm la Paris problema dezarmării generale și totale și celelalte probleme internaționale importante”.

Data fiind uriașa importanță a rezolvării problemelor de-

rării păcii, își vor uni eforturile și vor asigura pacea”.

Noile propuneri sovietice au un uriaș răsănit internațional. Ziare cu diferite orientări, oameni cu diverse concepții dau o înaltă apreciere noilor propuneri ale Uniunii Sovietice. „Originalitatea noului plan sovietic de dezarmare, scrie ziarul francez „France Soir”, constă în importanța care se acordă distrugerii rachetelor militare și a celorlalte mijloace de transportare a armei nucleare. În această privință planul coincide cu părerea guvernului francez”. Ziarul grec „Ta Nea” subliniază că „Planul sovietic de dezarmare demonstrează concret năzuințele sincere spre pace și dezarmare ale U.R.S.S.”.

Cunoscutul filozof englez Bertrand Russel a declarat că, după părerea lui, aceste propuneri „sînt bune și merită să fie sprijinite”.

După cum s-a stabilit înainte în ziua de 7 iunie s-au reluat la Geneva lucrările Comitetului celor zece state pentru dezarmare. Tratativilor duse pînă acum în cadrul Comitetului celor zece state au demonstrat că puterile occidentale nu doresc de fapt dezarmarea. Planul occidental prezentat aici urmărește menținerea cursei înarmărilor și control cu caracter de spionaj. Noile propuneri sovietice reprezintă acum o bază sigură pentru discuții constructive, pentru ca acest organism internațional să-și îndeplinească sarcina care i-a fost încredințată de către O.N.U., aceea a elaborării principiilor unui tratat internațional privind dezarmarea generală și totală.

Răspunsul dat de N. S. Hrușciov unui corespondent al ziarului „Pravda”

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „PRAVDA” din 5 iunie a publicat răspunsul lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebarea unui corespondent al acestui ziar.

INTREBARE: După cum a anunțat agenția United Press International, la 2 iunie, Hagerty, secretarul Casei Albe pentru problemele presei, a declarat reprezentanților presei că președintele S.U.A., Eisenhower, a propus la 16 mai la Paris o înțelegere bilaterală cu N. S. Hrușciov, primul ministru al Uniunii Sovietice, dar că Hrușciov nu a răspuns în aceea zi la această propunere și nu s-a pronunțat asupra ei atît timp cît conducătorii statelor s-au aflat la Paris.

Ce părere aveți despre această declarație a lui Hagerty?

RĂSPUNS: Declarația lui Hagerty este o încercare de a denatura situația reală și de a justifica torpilarea anticipată de către guvernul Statelor Unite a conferinței la nivel înalt de la Paris.

Am mai spus zilele acestea unui corespondent al ziarului „Izvestia” că la 15 mai, în ajunul înțelirii preliminare a conducătorilor guvernelor celor patru puteri, am răspuns dlui Macmillan, primul ministru al Marii Britanii, la o întrebare care mi-a adresat-o, că dacă președintele Eisenhower va manifesta interes față de o înțelegere între el și mine, eu voi fi gata să mă înțeliesc cu președintele. Eisenhower n-a avut însă o asemenea inițiativă, deși nu mă îndoiesc că dl. Macmillan i-a transmis președintelui răspunsul meu la întrebarea menționată.

La înțelirea preliminară din 16 mai a conducătorilor guvernelor celor patru puteri, în încheierea declarației sale președintele Eisenhower a spus: „Sîntem gata fie să punem capăt discutării acestei probleme (incursiunea agresivă a avioanelor americane în adîncul teritoriului U.R.S.S. — N. R.), fie să se înceapă tratative bilaterale între Uniunea Sovietică și Statele Unite, concomitent cu continuarea lucrărilor acestei conferințe”.

Reproduc după stenogramă răspunsul pe care l-am dat președintelui în ședința din 16 mai. „În ce privește declarația dlui Eisenhower cu privire la ținerrea unor înțeliri bilaterale, consider

că aceasta este o idee bună. Înțelirile sînt întotdeauna bune. Mie și dv. ne revine aici o răspundere extrem de mare și noi — în orice caz vorbesc despre guvernul meu — dorim să ajungem la o înțelegere în vederea slăbirii încordării și obținerii unei rezolvări a problemelor internaționale urgente. Recunosc însă că privesc cu scepticism această propunere pentru că pe platforma despre care a vorbit președintele nu văd condiții care ar da posibilitatea să se ajungă la un acord sau la o înțelegere bilaterală reciproc acceptabilă”.

Ce se cerea din partea Statelor Unite, dacă ele ar fi dorit într-adevăr să ducă tratative cu noi?

Se înțelege de la sine că S.U.A. ar fi trebuit să renunțe la politica lor provocatoare față de U.R.S.S., să condamne zborurile avioanelor americane deasupra teritoriului Uniunii Sovietice și să dea asigurări ca asemenea zboruri nu se vor mai repeta. De cînd e lumea se obișnuiește că atunci cînd o țară a săvîrșit o greșeală și a încălcat drepturile suverane ale altui stat, guvernul ei să prezinte scuze și să dea asigurări corespunzătoare. Acesta este un lucru elementar. Intrucît partea americană nu a declarat că S.U.A. au greșit ducînd o politică de încălcare a suveranității Uniunii Sovietice, convorbiri bilaterale sovieto-americane cu președintele Eisenhower s-ar fi desfășurat pe o bază inacceptabilă pentru noi, pe o bază de inegalitate în drepturi.

Acesta se rețera și la declarația cu privire la ducerea de tratative bilaterale între S.U.A. și U.R.S.S., concomitent cu conferința conducătorilor guvernelor celor patru puteri. Este absolut clar că pentru aceste tratative au fost create intenționat condiții inacceptabile pentru noi, condiții în care guvernul S.U.A. neprezentînd scuze și nedînd asigurări elementare și-a menținut poziția agresivă față de Uniunea Sovietică. De aceea noi nu am putut participa la asemenea tratative.

Relev printre altele că după înțelirea preliminară de la 16 mai a conducătorilor celor patru puteri, la Paris, partea americană nu a mai revenit asupra acestei probleme. Și acest lucru a fost caracteristic pentru poziția provocatoare a Statelor Unite care au proclamat violarea frontierelor Uniunii Sovietice drept „politica lor deliberată”.

Acestea sînt faptele. Și ele vorbesc de la sine.

Pe scurt

● În urma invitației lui Fidel Castro, primul ministru al guvernului revoluționar al republicii Cuba, N.S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita această țară. Asupra datei vizitei lui N.S. Hrușciov în Cuba se va cădea de acord ulterior.

● La Washington s-a încheiat sesiunea Consiliului S.E.A.T.O. la care au luat parte primii miniștri și miniștrii Afacerilor Externe ai statelor membre ale acestui bloc agresiv. Din comunicatul dat publicității reiese că organizatorii și participanții la această înțelire și-au propus ca scop principal pregătirea blocului S.E.A.T.O. pentru a fi folosit drept mijloc de reprimare a mișcărilor populare crescînde împotriva regimurilor reacționare din țările Asiei de sud-est.

● Consiliul General al Sindicatelor din Japonia (S.O.H.I.O.)

a anunțat că în întreaga Japonie vor avea loc mari demonstrații împotriva vizitei lui Eisenhower. Steagurile vor fi coborîte în bernă la punctele principale din Tokio unde cu prilejul vizitei vor avea loc demonstrații de protest.

● Peste 30.000 de muncitori, care lucrează la patru baze pentru rachetele „Atlas” și la uzinele de rachete ale societății „Convair” au declarat grevă, la 6 iunie, cerînd majorarea salariilor.

● Sub raportul ritmului construcțiilor, Moscova a întrecut cu mult New Yorkul, Londra și Parisul. În capitala U.R.S.S. se construiesc simultan aproximativ 3.000 de clădiri. Pînă în 1965, la Moscova se vor construi peste 20,5 milioane m.p. de suprafață locuibilă.

Cu zîmbetul PE BUZE

Gazeta noastră de perete

Unii ziceau să scoatem gazeta de perete o dată pe săptămână, alții ziceau la două săptămâni. Numai eu am propus s-o scoatem o dată pe lună, pentru că numai eu sint responsabilul ei și știu ce bătaie de cap este să faci în fiecare săptămână o gazetă de perete. Am zis:

— O scoatem la o lună și dacă o fi să se petreacă între timp vreun eveniment de seamă, atunci scoatem noi și o ediție specială la moment.

Dar chiar a doua zi a apărut Nr. 1 al gazetei de perete. Nimic n-ar fi stricat planificarea, dacă peste câteva zile nu s-ar fi inaugurat noul cămin cultural. Nu se putea ca toată gazeta de perete să lase neabăgat în seamă asemenea eveniment. Așa că a apărut un nou număr al gazetei noastre.

— Foarte bine că a apărut — a spus lumea. Gazeta arată realizările noastre cele mai bune în cîntecul Congresului al III-lea al partidului.

Este adevărat. Căminul cultural a fost terminat în cîntecul Congresului. Dar parcă numai căminul? La noi fiecare și-a luat angajamente în cîntecul Congresului și fiecare vrea să muncească cât mai bine. Dar cel mai bine muncește brigada lui Stejaru care, de ce să ne ascundem după degete, a lucrat cit o brigadă și jumătate. Și chiar a doua zi a apărut încă un număr al gazetei noastre. După asta însă a mai apărut un număr, pentru că nu numai brigada lui Stejaru lucrează cit o brigadă și jumătate, acum lucrează și brigada lui Cîmpeanu și a lui Ionuț tot la fel.

— Tot noi o să-l depășim — mi-a spus Stejaru în tîlnă. Vrem să ajungem să lucrăm cit două brigăzi.

Poftim, din nou Stejaru mi-a dat toată planificarea peste cap. Trebuie să scot numaidecît un nou număr al gazetei pentru că e eveniment de seamă dacă brigada lui Stejaru ajunge să lucreze cit două brigăzi. Dar nici brigada lui Cîmpeanu nu se lasă. Deci, încă o ediție specială.

Unii schimbă gazetele de perete la o lună sau la o săptămână. Noi le schimbăm mai în flece zi. La noi, evenimentele de seamă se țin lanț. Sacerișul nici n-a început și mașinile sint gata de treleris. Și, după cum am auzit, mine ne sosesc unelte noi, iar simbătă materialele de construcție pentru grajd... I-am spus președintelui:

— Asta-i organizat alandala.

— Cum alandala?

— Păi ce tot vîi rînd pe rînd? Să vină nene toate odată. Parcă nu se pot aduce materialele într-o singură zi?

— Ba se pot! Să știi că mi-ai dat o idee!

Și peste două zile au venit toate materialele într-o singură zi.

— Am făcut o însemnată economie de transport — mi-a

spus președintele. Trebuie să scrii asta într-o ediție specială.

— Iarăși ediție specială? — Iarăși. Că iarăși s-au evidentiat unii tovarăși.

— It știu eu! Se evidențiază în contul meu, ca să-mi dea de lucru! Se leagă de mine. De ce se leagă de mine?

— Cine-s acela? — strig.

— În primul rînd, e cel care a dat ideea. Dumneata.

— În fond are dreptate. Cînd se evidențiază omul, treburile popularizate la gazetă. Nu-l mare lucru să scoatem și zece ediții speciale, dacă e cazul. Adică, de ce ediție specială? O să scoatem ediție obișnuită, pe numere. Unde s-a văzut gazeta de perete, să apară lunar! O scoatem săptămînal! Asta e părerea mea și vă rog să nu mă contraziceți, pentru că aici eu sint responsabil. Eu mă ocup de gazetă. Și pentru mine, credeți-mă, e curată plăcere s-o schimb în fiecare săptămînă, și chiar mai des!

VICTOR PIȚIGOI

Panou de onoare

În Pantelimonu de Sus, raionu Hirșova, sătenii au construit în timp scurt o nouă școală.

Pe șantier, fără-ndolală, Oamenii veneau din zori, Că e necesar la școală Toți să fie... silitori.

Colectiviștii din Lunca Prut, regiunea Iași, lucrează intens la întreprinderea culturilor.

Noi știm o vorbă populară Cu o morală foarte clară: Dacă-ntreții cultura bine Și ea apoi te întreține!

V. D. POPA

Echipa de teatru a casei raionale de cultură Negrești prezintă în satele raionului spectacole model cu piesa „Bucuroși de oaspeți”.

Multe sate și cămine I-au văzut pe ei jucînd... „BUCUROȘI DE AȘA OASPEȚI”, Spun localnicii oricînd.

SIG. HOROVITZ
correspondent, Iași

La faza raională Arad a concursului regional, echipa de dansuri a colectiviștilor din comuna Seceani a trebuit să repete dansurile de nenumărate ori, la cererea spectatorilor.

— Tu ce cauți aici, socolitorule? — M-au rugat să socotesc eu de cite ori repetă dansurile! ...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

S-a înserat de mult de cînd, așezați pe prisma casei, stau la taclale baba Tinca și vecinii ei de peste drum, moș Frincu și moș Ieremia. Au adus vorba despre cîntecul-n lună și-n stele. Despre amărăciunile tineretii lor, despre mecanicul proaspăt sosit, despre sporul pe care l-au avut în întovărășire.

După o vreme șirul vorbeli a dat glas altor gînduri.

— Ascultați-mă pe mine, că vorbesc cu temei, stăru moș Frincu, încercînd să-și deslînde cu un fir de pai lueaua veche. Sint mai bătrîn decît voi. Mai cu cap și sint deștept din naștere. Eu v-o zic p-a dreaptă: doftor nu ajungi, așa, cit ai bate din palmă. Se cere minte. Multă minte, că-i a mai grea meserie. Pe tine, babo, te ar ajunge lumea aialtă pînă să termini să citești o singură carte din alea groase cit ceas-lecul...

— Asta n-o cred, roși baba supărată, fiindcă eu aș ceti-o cu priceperea mea, nu cu priceperea dumitale.

— Ehe, ce știți voi ce-nseamnă medicina, oită moș Frincu. Ehe, lucru mare...

Baba Tinca puși iar:

— Lucru mare, na!... Păi de-ai ști tu, Frincule, ce este ingineria, atunci să stai de vorbă... Asemeni tu agronomu cu doftorul? Abia la inginerie e nevoie de cap! Și de

cap și de ce se allă înăuntru. Dacă n-ai cap...

— Vai de picioare! — adăugă moș Ieremia, care ședea cuminte mai departe și trăgea cu urechea.

Dar moș Frincu nu se da bătut:

— Nu-i așa, babo. De cînd te-au lădat la gazeta de perete îți inchipui că le-ai aflat pe toate. Ca mine trimiți cerere să te înscrie la cursu-ăla seral, că doar dimineața trebuie să mulgi vaca. Ce naiba, vorbesc de pomană? Ingineria, nu zic, s-o face ea cu

CARE TE CARE!

trudă, dar nu-i medicină. Injecții, medicamente, raze, operații. Trebuie să fii deștept foc, să nu le amesteci! Ehe...

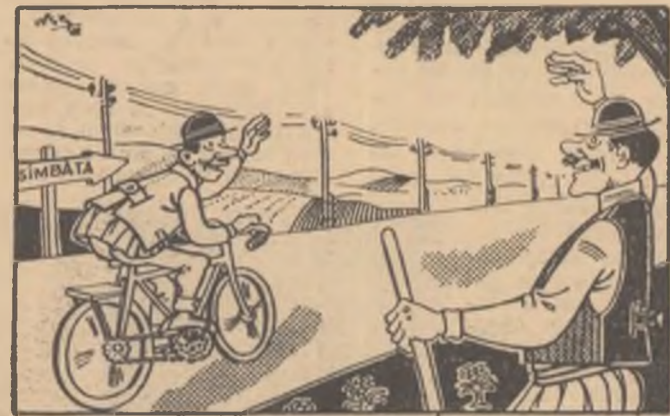
— Scofală mare! — se ținea tare baba Tinca. Ai acul de-a gata, ai razele de-a gata, ai penicilina de-a gata! Făci injecția și se îndrăvește omul. Cu ingineria, alta-i treaba. Se cere minte. Socotește cită să-mi năvă și de ce fel e nevoie, socotește cum să sporească recolta, cum să îngrăși pămîntul, ce are tractoru de-a înțepenit. Socoteală, moșule, „aritmicită”...

G.A.S. din comuna Pisc, raionul Brăila, a insilozat mari cantități de lucernă.

— Bravo! Cu insilozarea lucernei sinteți la înălțime. — E și normal! PISCUL nu poate fi decit la înălțime!

Muncind cu avînt în cîntecul Congresului, brigada de muncă patriotică din Dobrești, regiunea Oradea, a construit un drum frumos într-un timp relativ scurt.

— Drum bun! — „Bun”? Puși zis! E... strașnic!

(Desene de CLENCIU)

Fata mamei jucăușă

Cînd apărea pe scenă ea Intreaga sală-aplăuda, Că-n vijelia jocului Sărea de mama focului Și nimenea n-o întrecea. Cite-o vecină, stînd la poartă, Spunea, vîzînd-o iute-n horă: „Eu, soro, nu mă las nici moartă Pînă n-o vîz în casă noră”.

Dar într-o zi, jucînd din nou Pe scenă, ea și altădată, N-a mai stimit nici un ecou Și n-a mai fost aplaudată. Vecinele ce-au vrut-o noră De la obraz i-au și strigat: „Ehei, ești prima la juoc Și nimeni nu te-ntrece-n horă. Dar cînd e vorba și de treabă,

Fetița mamei jucăușă Stă cu gunoiul după ușă Și-n cîmp se vaită ca o babă: Ba că o arde soarele Și căta umbra cea mai deasă, Ba că o dor picioarele, Da-n joc, cînd sare, nici că-l pasă”.

Trecu o zi, trecuă zece. Lenuța, după-așa rușine, A stat de vorbă mult cu sine Și azi, la cîmp, nimeni n-o-ntrece.

Mergînd acum pe drumul bun Tot prima și-n cîmp și la horă Vecinele, zîmbînd, își spun: „Așa mai zic și eu, bre, noră!”

PETRE POPA

— Cap de femeie! — se răoi Frincu. Păi, eu au aritmetica de-a gata. Tabla înmulțirii gata, tabla împărțirii gata, tabla scăderii așiderea!... Două, trei cărți acolo...

— Zău? — sări baba Tinca. Păi, tu n-ai învățat decit tabla înmulțirii și te zăpăciseși de tot! Dar compas? Ce-ți inchipui? Il scuturi și iese cercul? Alea cu mina ta le faci, nu-i injecție s-o cumperi de la farmacie în sticlețe Medicina, e bună și ea, dar nu cere alita trudă cum cere agronomia.

— la mai tacit! — se împotrivi

gura de pomană, și-ți vorbesc ție de vitamine...

— Mi-o zvîrli în față, hai? Dar să îngrăși pămîntul întovărășirii, de-ai cules cit nu vi-sai, cine te-a învățat? Și cine ți-a băgat agrotehnica în cap? Feciorul-tău? Sau al meu? Ai îngrășat pămîntul cu vitamina B₁, 2, 3, sau cu îngrășăminte chimice?

— Iși potriv cu mișcări repezi broboada care-i lunecase de pe cap, și își întoarse privirile spre moș Ieremia:

— Și dumneata ce faci, omule? Scoate și dumneata o vorbă, că n-o fi foc! De partea cui e dreptatea?

— Zi, zi, să audă și baba, fi imbie moș Frincu. Ce gîndești că-i mai de samă? Doftorul, ori agronomul?

— Mde, se codi moș Ieremia, eu ce să zic?... Eu zic că mai de seamă sint și unul și altul. Dar e unul și mai și...

— Ți-ai pierdut mințile! — izbucniră odată și baba Tinca și moș Frincu. — Cine-i asta și mai și?

— Păi... eu zic că mai de seamă e arhitectul!

— Arhitectul? De ce arhitectul?

— Pentru că... uite, primii acum scrisoare de la fecioru-meu. A dat admiterea și a intrat la Arhitectură!...

I. AVIAN

Ghicitori

Am un prieten priceput, De toată lumea știut. Imi dă sfaturi și in i spune, Tot ce se petrece-n lume.

(Intruz)

Am o pasăre frumoasă Care stă pe lingă casă. Cînd sint multe, fac un stol, Cînd e una, este... sol.

(Porumbelul)

T. ARCAU